

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMITET NADZORU OLAF u

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI KOMITETU NADZORU OLAF ZA ROK 2016

(2018/C 386/01)

Członkowie Komitetu Nadzoru OLAF

Tuomas PÖYSTI, członek i przewodniczący Komitetu do dnia 12 lipca 2016 r.

Audytor generalny Finlandii do dnia 1 października 2015 r., następnie podsekretarz stanu, Finlandia

Johan DENOLF, członek Komitetu do dnia 22 stycznia 2016 r., przewodniczący *ad interim* od dnia 13 lipca 2016 r. do dnia 6 września 2016 r.

Komisarz naczelny Policji Federalnej,

członek jednostki analityki finansowej (FIU), Belgia

Colette DRINAN, członek Komitetu od dnia 13 lipca 2016 r., przewodnicząca od dnia 7 września 2016 r.

Dyrektor ds. Audytu, Urząd Kontrolera i Audytora Generalnego, Irlandia

Herbert BÖSCH, członek Komitetu do dnia 12 lipca 2016 r.

Były poseł do Parlamentu Europejskiego,

były przewodniczący Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego, pracownik urzędu miasta Bregenz, Austria

Catherine PIGNON, członek Komitetu do dnia 22 stycznia 2017 r.

Prokurator naczelna Sądu Apelacyjnego w Angers, a następnie w Bordeaux, przewodnicząca Kolegium Prokuratorów Generalnych, Francja

Dimitrios ZIMIANITIS, członek Komitetu do dnia 22 stycznia 2017 r.

Prokurator przy Sądzie Apelacyjnym w Atenach, Grecja,

Zastępca kierownika Prokuratury przy Sądzie Pierwszej Instancji w Atenach

Grażyna STRONIKOWSKA, członek Komitetu od dnia 13 lipca 2016 r.

Prokurator Prokuratury Krajowej, Warszawa, Polska

PRZEDMOWA PRZEWODNICZĄCEJ

Jako przewodnicząca Komitetu Nadzoru Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) mam przyjemność przedstawić Państwu sprawozdanie roczne naszego Komitetu zgodnie z art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013. Funkcję tę przejęłam po Tuomasie Pöystim, którego zastąpiłam na stanowisku członka – podobnie jak Grażyna Stronikowska Herberta Böscha – w ramach rozłożonej w czasie wymiany kadr przewidzianej w rozporządzeniu.

Komitet Nadzoru, jako niezależny organ nadzoru wysokiego szczebla, przyczynia się do zapewnienia rządów prawa oraz wydajności i skuteczności prowadzonej przez Unię Europejską walki z nadużyciami finansowymi, poważnymi nieprawidłowościami i innymi nielegalnymi działaniami. W oparciu o analizę informacji otrzymywanych od dyrektora generalnego OLAF Komitet wydaje opinie i sporządza sprawozdania. Wydane opinie mogą zawierać zalecenia skierowane do dyrektora generalnego OLAF. Komitet regularnie monitoruje wykonywanie przez OLAF jego zadań dochodzeniowych w celu wzmocnienia niezależności OLAF we właściwym wykonywaniu kompetencji powierzonych temu Urzędowi.

Niniejszy dokument jest piątym i ostatnim sprawozdaniem z działalności Komitetu Nadzoru w jego obecnym składzie. Obejmuje on działania Komitetu do dnia 22 stycznia 2017 r. i przedstawia przegląd działań w zakresie monitorowania, z których niektóre doprowadziły do opublikowania opinii lub sprawozdań w 2016 r. Biorąc pod uwagę, że jest to ostatnie sprawozdanie Komitetu powołanego w styczniu 2012 r., zawiera ono rozbudowane rozdziały poświęcone ustaleniom Komitetu w zakresie czasu trwania dochodzeń oraz stosowania w dochodzeniach OLAF gwarancji proceduralnych.

W 2016 r. Komitet skupił się w swojej pracy na ocenie niezależności dochodzeniowej i immunitetu dyrektora generalnego OLAF, wskaźnikach skuteczności działania OLAF przedstawionych przez Urząd w sprawozdaniu z działalności za 2015 r., kontroli jakościowej i ilościowej czasu trwania dochodzeń, działaniach następczych podjętych w związku z zaleceniami dyscyplinarnymi, działaniach następczych podjętych w związku z zaleceniami OLAF oraz na wdrożeniu zaleceń Komitetu przez dyrektora generalnego OLAF.

Komitet korzystał ze wsparcia instytucji europejskich, które zmieniły rozporządzenie (UE, Euratom) nr 883/2013, zapewniając niezależność budżetową Komitetu i funkcjonalną niezależność jego sekretariatu. Służby prawne Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji Europejskiej wydały również wspólną opinię dotyczącą trzech aspektów relacji pomiędzy OLAF a jego Komitetem Nadzoru. Zapewniło to większą jasność ram prawnych i wzmocniło niezależność Komitetu.

Komitet Nadzoru działa na rzecz zwiększenia rozliczalności i przejrzystości Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych. Komitet wysoko ocenia pracę wykonywaną przez personel OLAF w ramach jego ważnej misji.

Bruksela, dnia 20 stycznia 2017 r.

Colette DRINAN

Przewodnicząca Komitetu Nadzoru OLAF

SPIS TREŚCI

	<i>Strona</i>
DEKLARACJA MISJI	4
DOSTĘP DO INFORMACJI POTRZEBNYCH DO WYPEŁNIANIA FUNKCJI NADZORCZYCH	5
OCENA NIEZALEŻNOŚCI DYREKTORA GENERALNEGO	6
GWARANCJE PROCEDURALNE I PRAWA PODSTAWOWE W DOCHODZENIACH OLAF	7
<i>Kontrola zgodności z prawem i przegląd</i>	7
<i>Skargi składane w związku z dochodzeniami OLAF</i>	7
<i>Agencja Praw Podstawowych</i>	7
CZAS TRWANIA DOCHODZEŃ OLAF	8
<i>Dochodzenia trwające ponad 12 miesięcy</i>	8
<i>Czas trwania przetwarzania danych przed wszczęciem dochodzenia</i>	9
<i>Analiza jakościowa 477 sprawozdań z dochodzeń trwających ponad 12 miesięcy</i>	9
PRIORYTETY POLITYKI DOCHODZENIOWEJ NA 2017 R.	10
DZIAŁANIA NASTĘPCZE W ZWIĄZKU Z ZALECENIAMI OLAF	10
<i>Zalecenia dyscyplinarne</i>	10
<i>Zalecenia sądowe</i>	11
<i>Zalecenia finansowe</i>	13
<i>Zalecenia administracyjne</i>	13
WSTĘPNY PROJEKT BUDŻETU NA ROK 2017	13
SPRAWOZDANIE ROCZNE Z DZIAŁALNOŚCI OLAF ZA 2015 R.	14
DZIAŁANIA NASTĘPCZE PODJĘTE PRZEZ OLAF W ZWIĄZKU Z ZALECENIAMI KOMITETU NADZORU	15
ZARZĄDZANIE PRZEZ KOMITET NADZORU	15
<i>Spotkania z instytucjami, organami i innymi agencjami UE</i>	15
<i>Metody pracy i przejrzystość</i>	15
<i>Zmiana rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013 dotycząca Sekretariatu Komitetu Nadzoru</i>	16
<i>Kwestie budżetowe</i>	16
RAMY LEGISLACYJNE	16
<i>Ocena rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013</i>	16
<i>Wniosek w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej</i>	17
ZAŁĄCZNIK	18

DEKLARACJA MISJI

Art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013:

Komitet Nadzoru regularnie monitoruje wykonywanie przez Urząd jego zadań dochodzeniowych w celu wzmocnienia niezależności Urzędu we właściwym wykonywaniu kompetencji powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia.

Komitet Nadzoru monitoruje w szczególności rozwój sytuacji w zakresie stosowania gwarancji proceduralnych i czasu trwania dochodzeń na podstawie informacji przekazywanych przez dyrektora generalnego zgodnie z art. 7 ust. 8.

Misja Komitetu Nadzoru OLAF, określona w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013⁽¹⁾, polega na wzmocnieniu niezależności OLAF we właściwym wykonywaniu powierzonych mu kompetencji⁽²⁾. Aby Komitet Nadzoru mógł wypełnić tę misję, prawodawca Unii powierzył mu potrójną rolę:

- Komitet Nadzoru jest **organem nadzorczym** OLAF i stoi na straży jego niezależności. Komitet regularnie monitoruje wykonywanie przez OLAF jego zadań dochodzeniowych, w szczególności rozwój sytuacji w zakresie stosowania gwarancji proceduralnych i czasu trwania dochodzeń.
- Komitet pełni **funkcję doradczą** wobec dyrektora generalnego OLAF, którego wspiera w wypełnianiu jego obowiązków:
 - przekazując mu wyniki prowadzonego przez Komitet Nadzoru monitorowania wykonywania przez OLAF jego zadań dochodzeniowych, stosowania gwarancji proceduralnych i czasu trwania dochodzeń oraz, w stosownych przypadkach, przedstawiając odpowiednie zalecenia,
 - przekazując mu opinie, w tym również, w stosownych przypadkach, zalecenia dotyczące między innymi zasobów niezbędnych do wykonywania przez OLAF zadań dochodzeniowych, priorytetów odnoszących się do dochodzeń oraz czasu trwania dochodzeń,
 - przekazując swoje uwagi (w tym, w stosownych przypadkach, zalecenia) dotyczące wytycznych w sprawie procedur dochodzeniowych (oraz wszelkich zmian tych wytycznych) przyjętych przez dyrektora generalnego zgodnie z art. 17 ust. 8 rozporządzenia.
- Komitet Nadzoru jest **partnerem w dialogu** z instytucjami UE, którym przedstawia sprawozdania ze swojej działalności, na wniosek których może wydawać opinie i z którymi prowadzi wymianę poglądów na szczeblu politycznym, w ten sposób zapewniając instytucjom UE wyjątkową wiedzę ekspercką opartą na doświadczeniu Komitetu w zakresie monitorowania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Art. 15.

DOSTĘP DO INFORMACJI POTRZEBNYCH DO WYPEŁNIANIA FUNKCJI NADZORCZYCH

Art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013:

Komitet Nadzoru regularnie monitoruje wykonywanie przez Urząd jego zadań dochodzeniowych [...].

Art. 4 decyzji Komisji z dnia 28 kwietnia 1999 r. ustanawiającej Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych:

[...] [Komitet ds. Nadzoru] będzie odpowiedzialny za regularne monitorowanie wykonywania funkcji dochodzeniowych przez Urząd.

1. W sprawozdaniu z działalności Komitetu za 2015 r. jako problem wymagający pilnego rozwiązania wskazano ograniczone udostępnianie informacji przez OLAF. Problem ten pozostał nierozwiązany w 2016 r., osłabiając tym samym skuteczność roli nadzorczej Komitetu.
2. Istotą problemu jest zasadnicza różnica w postrzeganiu roli Komitetu przez Komitet Nadzoru i dyrektora generalnego OLAF. Wydaje się, że dyrektor generalny uważa, iż głównym zadaniem Komitetu jest wspieranie jego niezależności i monitorowanie danych statystycznych na poziomie ogólnym. Komitet podkreśla swoją rolę nadzorczą jako jedynego organu, który może zapewnić odpowiedzialność OLAF w związku z jego zadaniami dochodzeniowymi. Z perspektywy dyrektora generalnego OLAF oznacza to, że działania Komitetu Nadzoru powinny opierać się wyłącznie na informacjach, które dyrektor generalny zdecyduje się mu przekazać. Komitet uważa, że aby możliwe było obiektywne monitorowanie, musi posiadać niezależny dostęp do informacji.
3. W 2016 r. Komitet nie uzyskał dostępu do żadnych akt spraw, o których przekazanie wnioskował. Zamiast nich przekazano mu wybraną przez OLAF próbę. Problematyczne okazało się ponadto uzyskanie dostępu do informacji w innych obszarach. Dotyczyło to między innymi skarg, złożonych przez strony zewnętrzne wniosków o udostępnienie dokumentów oraz szczegółowych informacji dotyczących działań podjętych przez OLAF w odpowiedzi na zalecenia Komitetu. Komitet zauważył również, że złożone przez OLAF sprawozdania dotyczące spraw trwających ponad 12 miesięcy nie były wystarczająco szczegółowe, aby umożliwić skuteczną kontrolę.
4. W świetle tych problemów zarówno Komitet Nadzoru, jak i dyrektor generalny OLAF zwrócili się do wiceprzewodniczącego Komisji, aby zalecił on Służbom Prawnym Komisji, Parlamentu i Rady wydanie wspólnej opinii dotyczącej trzech aspektów relacji pomiędzy OLAF a Komitetem. Opinię tę wydano w dniu 5 września 2016 r.
5. Komitet zauważa, że wszystkie trzy Służby Prawne zgodziły się ze stanowiskiem Komitetu w zakresie obowiązków sprawozdawczych dyrektora generalnego OLAF oraz dostępu Komitetu do akt spraw OLAF, w tym do akt spraw oddalonych i będących w toku.
6. W związku z wyjaśnieniem i potwierdzeniem obowiązków sprawozdawczych OLAF w stosunku do Komitetu Nadzoru wspólna opinia powinna ułatwić Komitetowi wykonywanie jego zadań w zakresie monitorowania. W konsekwencji posłuży ona również jako wytyczne do celów przyjęcia przez Komitet Nadzoru nowego regulaminu wewnętrznego i decyzji dotyczącej konieczności dokonania ustaleń roboczych pomiędzy Komitetem Nadzoru a OLAF.

OCENA NIEZALEŻNOŚCI DYREKTORA GENERALNEGO

Art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013:

Komitet Nadzoru regularnie monitoruje wykonywanie przez Urząd jego zadań dochodzeniowych w celu wzmocnienia niezależności Urzędu we właściwym wykonywaniu kompetencji powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia.

Art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013:

Komitet Nadzoru przyjmuje co najmniej jedno sprawozdanie ze swojej działalności w ciągu roku, dotyczące w szczególności oceny niezależności Urzędu, stosowania gwarancji proceduralnych i czasu trwania dochodzeń. Sprawozdania te przekazywane są Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji oraz Trybunałowi Obrachunkowemu.

Art. 17 ust. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013:

Wypełniając swoje obowiązki w zakresie wszczynania i prowadzenia dochodzeń zewnętrznych i wewnętrznych lub sporządzania raportów w następstwie tych dochodzeń, dyrektor generalny nie zwraca się o instrukcje do żadnego rządu ani instytucji, organu, urzędu lub agencji ani też nie przyjmuje od nich instrukcji. Jeżeli dyrektor generalny uzna, że środek podjęty przez Komisję podważa jego niezależność, niezwłocznie informuje o tym Komitet Nadzoru i decyduje o ewentualnym wniesieniu skargi przeciwko Komisji do Trybunału Sprawiedliwości.

Art. 17 ust. 9 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013:

Przed nałożeniem jakichkolwiek sankcji dyscyplinarnych na Dyrektora Generalnego Komisja zasięga opinii Komitetu Nadzoru.

7. W dniu 2 marca 2016 r. Komisja ⁽³⁾ częściowo zniosła zwolnienie z odpowiedzialności karnej dyrektora generalnego OLAF w reakcji na wniosek organów sądowych Belgii. W dniu 14 marca 2016 r. dyrektor generalny OLAF poinformował ⁽⁴⁾ Komitet Nadzoru, na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013, iż uznaje on decyzję Komisji z dnia 2 marca 2016 r. za środek podważający jego niezależność.
8. Pomimo zwrócenia się zarówno do Komisji, jak i do dyrektora generalnego OLAF Komitet Nadzoru nie otrzymał kopii decyzji Komisji. Ponadto Komitet nie mógł się zapoznać ze szczegółowymi uwagami przedłożonymi przez którąkolwiek ze stron Sądowi, organowi sądowemu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) w sprawie, w której dyrektor generalny wniósł skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji.
9. Komitet Nadzoru odnotował postanowienie prezesa Sądu z dnia 20 lipca 2016 r. o zastosowaniu w tej sprawie środków tymczasowych ⁽⁵⁾, które jest publicznie dostępne. W postanowieniu oddalono drugi wniosek złożony przez dyrektora generalnego OLAF, w którym zwrócił się on do prezesa Sądu o uzasadnione pilną potrzebą zawieszenie wykonania decyzji Komisji w celu uniknięcia poważnego i nieodwracalnego uszczerbku dla jego niezależności oraz niezależności i prawidłowego działania OLAF.
10. Postępowanie w sprawie głównej skargi wniesionej przez dyrektora generalnego do Sądu w celu stwierdzenia nieważności decyzji Komisji jest nadal w toku. Komitet nie może zatem na chwilę obecną sformułować rozstrzygającej opinii co do potencjalnego wpływu uchylenia immunitetu dyrektora generalnego na niezależność OLAF. Komitet będzie ściśle monitorować dalszy rozwój sprawy, biorąc pod uwagę zasady domniemania niewinności, bezstronności, niezależności i dobrego zarządzania oraz kwestie związane z bezkarnością i rozliczalnością jako kluczowe elementy tej bezprecedensowej sytuacji.
11. Komitet Nadzoru zauważył, że zgodnie z art. 17 ust. 9 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013 przed nałożeniem jakichkolwiek sankcji dyscyplinarnych na Dyrektora Generalnego Komisja zasięga opinii Komitetu Nadzoru. Tego rodzaju wymogu nie ustanowiono w odniesieniu do sytuacji, w której Komisja podejmuje decyzję o uchyleniu immunitetu dyrektora generalnego.
12. Komitet doradził dyrektorowi generalnemu OLAF, by rozważył on podjęcie środków operacyjnych w celu załagodzenia możliwych konfliktów interesów lub sytuacji postrzeganych jako konflikt interesów, które mogą pojawić się w interakcjach z belgijskimi organami sądowymi ⁽⁶⁾. Podjęcie takich środków umożliwi w szczególności art. 17 ust. 6 rozporządzenia 883/20103. Komitetu nie poinformowano o żadnych tego rodzaju środkach.

⁽³⁾ Decyzja Komisji C(2016) 1449 final.

⁽⁴⁾ Ares(2016)1280862.

⁽⁵⁾ Postanowienie prezesa Sądu z dnia 20 lipca 2016 r. – Dyrektor generalny OLAF przeciwko Komisji Europejskiej w sprawie T-251/16 R.

⁽⁶⁾ Ares(2016)6451016 z dnia 16 listopada 2016 r.

GWARANCJE PROCEDURALNE I PRAWA PODSTAWOWE W DOCHODZENIACH OLAF

Art. 15 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013:

Komitet Nadzoru monitoruje w szczególności rozwój sytuacji w zakresie stosowania gwarancji proceduralnych [...].

Art. 17 ust. 7 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013:

Dyrektor generalny wprowadza wewnętrzną procedurę doradczą i kontrolną, w tym również kontrolę zgodności z prawem, między innymi w odniesieniu do przestrzegania gwarancji proceduralnych i praw podstawowych osób objętych dochodzeniem [...].

13. Zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013 monitorowanie w szczególności stosowania gwarancji proceduralnych na podstawie informacji przekazywanych przez dyrektora generalnego OLAF należy wyrażnie do kompetencji Komitet Nadzoru. Komitet wielokrotnie podnosił tę kwestię w opiniach, sprawozdaniach specjalnych i sprawozdaniach z działalności. Niewyczerpujący wykaz prac zrealizowanych przez ustępujący Komitet w latach 2012–2016 zebrano w kompendium⁽⁷⁾. Dotyczy ono w szczególności trzech podstawowych obszarów opisanych szczegółowo poniżej.

Kontrola zgodności z prawem i przegląd

14. W swojej opinii nr 2/2015 Komitet Nadzoru dokonał analizy kontroli zgodności z prawem i przeglądu przeprowadzonych w ramach dochodzeń OLAF, skupiając się na przestrzeganiu gwarancji proceduralnych i praw podstawowych.
15. Komitet zalecił OLAF w szczególności opracowanie najlepszych praktyk dla kontrolerów w zakresie weryfikacji przestrzegania gwarancji proceduralnych i proporcjonalnego czasu trwania dochodzeń.
16. Komitet zalecił również dyrektorowi generalnemu OLAF przyjęcie planu zawierającego konkretne działania mające na celu skuteczne wzmocnienie przewidzianego w rozporządzeniu wewnętrznego mechanizmu kontrolnego i doradczego. W dalszym ciągu oczekuje się na przyjęcie takiego planu.

Skargi składane w związku z dochodzeniami OLAF

17. W swojej opinii nr 2/2013 Komitet zbadał możliwości dochodzenia roszczeń dostępne dla osób objętych dochodzeniami OLAF w odniesieniu do ewentualnych naruszeń ich praw i gwarancji proceduralnych. Komitet ustalił, że osoby takie nie mają do dyspozycji wystarczających i bezpośrednich środków odwoławczych, aby odwołać się w związku z ewentualnymi naruszeniami za pośrednictwem mechanizmu zewnętrznego lub wewnętrznego.
18. Komitet Nadzoru zalecił zatem, aby dyrektor generalny OLAF ustanowił i opublikował taką wewnętrzną procedurę po omówieniu jej szczegółów z Komitetem, a następnie przedstawiał Komitetowi regularne sprawozdania dotyczące skarg wpływających do OLAF i podejmowanych w związku z nimi działań następczych.
19. Komitet nie otrzymał jednak szczegółowego sprawozdania dotyczącego skarg złożonych w związku z działaniami OLAF i związanych z prawami podstawowymi i gwarancjami proceduralnymi osób, których dotyczą dochodzenia, w tym skarg, o których OLAF wiedział i które wniesiono przed innymi instancjami lub organami.

Agencja Praw Podstawowych

20. W 2016 r. Komitet Nadzoru zapoczątkował wymianę poglądów z Agencją Praw Podstawowych (FRA) z siedzibą w Wiedniu, upoważnioną do przekazywania wiedzy eksperckiej i udzielania porad państwom członkowskim oraz instytucjom i organom UE.
21. Komitet Nadzoru zidentyfikował wiele obszarów – takich jak wnioski ustawodawczy w sprawie Prokuratury Europejskiej – w których potencjalne konsultacje pomiędzy OLAF i FRA mogłyby przelożyć się na lepszą ochronę praw podstawowych osób, których dotyczą dochodzenia (niezależnie od tego, czy są to osoby objęte dochodzeniem, czy też nie).

⁽⁷⁾ Zob. kompendium na stronie internetowej Komitetu Nadzoru OLAF.

22. W rezultacie Komitet Nadzoru jest zdania, że przydatne byłoby nawiązanie przez OLAF kontaktu z FRA w celu rozpoczęcia sformalizowanej współpracy, zwłaszcza w zakresie poddawania procedur OLAF kontroli przeprowadzanej przez FRA pod kątem praw podstawowych.

CZAS TRWANIA DOCHODZEŃ OLAF

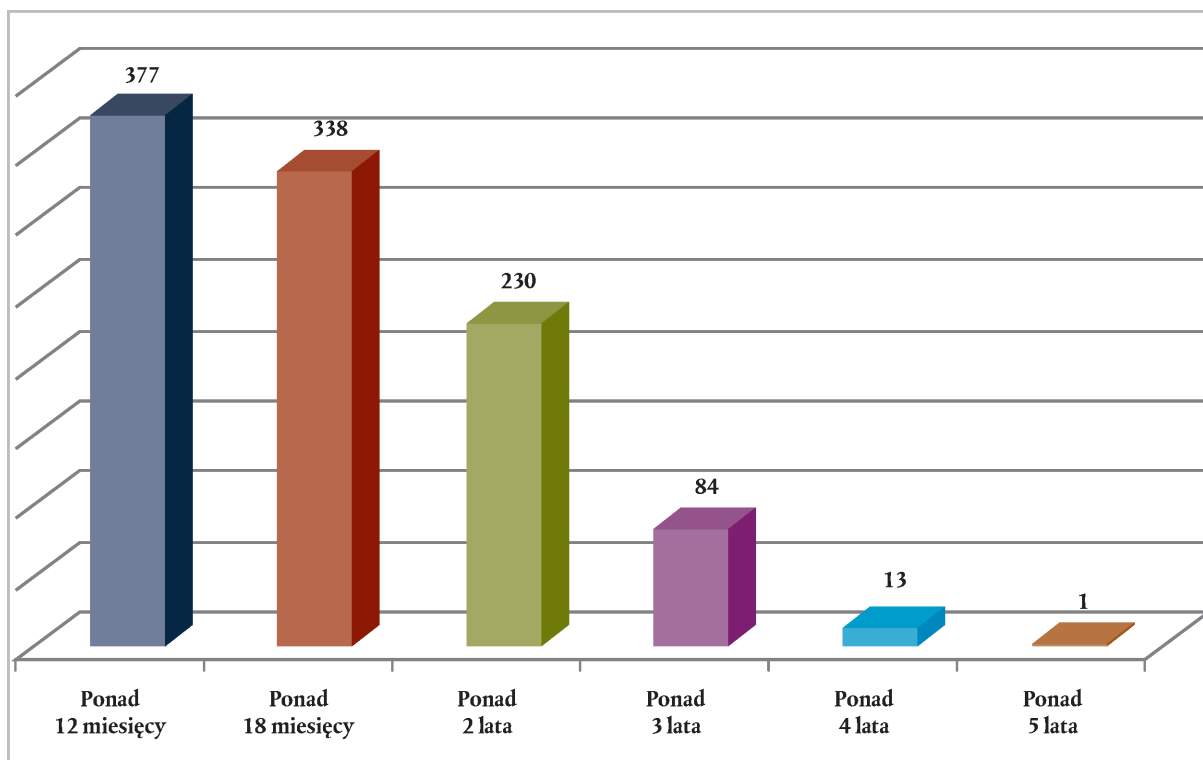
Art. 7 ust. 8 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013:

Jeżeli dochodzenie nie może zostać zakończone w terminie 12 miesięcy po jego wszczęciu, dyrektor generalny, po upływie tego 12-miesięcznego okresu, a następnie co sześć miesięcy składa sprawozdanie Komitetowi Nadzoru, wskazując przyczyny i środki naprawcze przewidziane w celu przyspieszenia dochodzenia.

Dochodzenia trwające ponad 12 miesięcy

23. W 2016 r. Komitet Nadzoru dokonał analizy 477 sprawozdań dotyczących 377 dochodzeń trwających ponad 12 miesięcy, zgłoszonych przez dyrektora generalnego OLAF. 274 z tych spraw zamknięto, zaś 103 było w dalszym ciągu otwartych. W lipcu 2016 r. dyrektor generalny OLAF przedstawił na wniosek Komitetu dodatkowe dane statystyczne dotyczące tych sprawozdań, tak aby Komitet mógł lepiej określić ogólne tendencje i wzorce.

Czas trwania dochodzeń od dnia przyjęcia decyzji o wszczęciu dochodzenia: próba obejmująca 377 spraw, lipiec 2016 r.

24. W swoim rocznym planie zarządzania dyrektor generalny OLAF ustanowił 20-miesięczny okres odniesienia dotyczący czasu trwania dochodzeń (w rozporządzeniu ustanowiono 12-miesięczny okres odniesienia). Próba obejmowała 42 sprawy (11 %) trwające mniej niż 20 miesięcy i 335 spraw (89 %) trwających powyżej 20 miesięcy, z czego 157 spraw (47 %) trwało powyżej 30 miesięcy.
25. Analiza danych przekazanych w lipcu 2016 r. wykazała, że znaczny podzbiór, tj. 28 spraw, wynikał z operacji łączonej z dnia 2 lutego 2012 r., kiedy to tego samego dnia wszczęto 423 sprawy⁽⁸⁾. Komitet Nadzoru jest zdania, że OLAF powinien szczególnie ściśle monitorować te 28 spraw, aby uniknąć obniżenia wydajności wynikającego z ciągłego zajmowania się sprawami przejętymi po poprzednich systemach.

⁽⁸⁾ Zob. sprawozdanie dla organów nadzoru nr 3/2014 dotyczące wszczynania spraw w OLAF w 2012 r.

Czas trwania przetwarzania danych przed wszczęciem dochodzenia

26. OLAF mierzy czas trwania dochodzeń od dnia przyjęcia decyzji do wszczęcia dochodzenia. Jako że tego typu decyzje poprzedza okres oceny zgłoszonych informacji, Komitet Nadzoru stwierdził, że ważne jest również zbadanie czasu trwania przetwarzania informacji od dnia ich otrzymania przez OLAF do dnia wszczęcia lub oddalenia sprawy.
27. Dyrektor generalny OLAF ustanowił orientacyjny termin na ocenę wynoszący dwa miesiące. Dla Komitetu nie jest jasne, czy termin ten liczy się od dnia otrzymania przez OLAF informacji, od dnia utworzenia numeru sprawy, od momentu przypisania przychodzących informacji pracownikowi zajmującemu się wyborem czy też od momentu podjęcia przez takich pracowników pierwszych działań w sprawie. OLAF poinformował Komitet o stosowaniu narzędzi monitorowania mających na celu unikanie przestoju w przetwarzaniu informacji.
28. Komitet Nadzoru rozważył możliwość dokładniejszego zbadania tych narzędzi monitorowania oraz danych dotyczących czasu trwania przetwarzania przychodzących informacji.

Analiza jakościowa 477 sprawozdań z dochodzeń trwających ponad 12 miesięcy

29. Komitet Nadzoru dokonał pogłębionej analizy 477 sprawozdań z dochodzeń trwających ponad 12 miesięcy⁽⁹⁾, aby ocenić w szczególności:
- liczbę spraw, w przypadku których sprawozdanie OLAF zawiera oparte na faktach uzasadnienie braku zakończenia dochodzenia oraz działania naprawcze mające na celu przyspieszenie dochodzenia,
 - liczbę spraw, w przypadku których dokonano postępów w stosunku do sytuacji opisanej w opinii Komitetu Nadzoru nr 4/2014⁽¹⁰⁾,
 - liczbę spraw, w przypadku których podjęte działania naprawcze jest właściwe, biorąc pod uwagę podaną przyczynę braku zakończenia dochodzenia, lub zgodne ze wspomnianą opinią.
30. W nieco ponad połowie sprawozdań nie przedstawiono przyczyn braku zakończenia dochodzeń lub wskazane przyczyny zostały uznane za niewystarczające. Nieuwzględnienie w sprawozdaniu szczegółowego uzasadnienia uniemożliwiło dalszą kontrolę tych informacji.
31. W przypadku znacznej liczby sprawozdań Komitet Nadzoru ustalił, że nie wskazano żadnych działań naprawczych lub że adekwatność tych działań wzbudza uzasadnione wątpliwości.
32. W przypadku znacznej liczby sprawozdań Komitet uznał, że działania naprawcze podjęte przez dyrektora generalnego OLAF w celu przyspieszenia dochodzeń lub wskazana ich treść nie są zgodne z zaleceniami wydanymi w opinii Komitetu Nadzoru nr 4/2014.
33. Podsumowując, Komitet uznał, że nie doszło do żadnego istotnego rozwoju praktyk OLAF. Chociaż w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013 wzmocniono rolę Komitetu w zakresie monitorowania czasu trwania dochodzeń OLAF, za pomocą jego przepisów nie można jednak zagwarantować, że dochodzenia będą prowadzone w sposób ciągły i bez nieuzasadnionych opóźnień, biorąc pod uwagę okoliczności i złożoność spraw. Kwestia ta wzbudza obawy w szczególności w przypadku najdłużej trwających dochodzeń.

⁽⁹⁾ OLAF udostępnił Komitetowi Nadzoru również próbę obejmującą 62 sprawy trwające ponad 12 miesięcy. Komitet przyjął schemat analizy i analiza tych spraw jest nadal w toku.

⁽¹⁰⁾ W swojej opinii nr 4/2014 pt. „Kontrola czasu trwania dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych” Komitet zalecił OLAF między innymi: 1) wzbogacenie treści rocznych sprawozdań o informacje faktyczne dotyczące powracających spraw, aby umożliwić Komitetowi Nadzoru zrozumienie kontekstu dochodzeń i dokonywanych postępów; 2) lepsze uzasadnienie informacji faktycznych dotyczących przyczyn, ze względu na które dochodzenia trwają ponad 12 miesięcy; oraz 3) lepsze uzasadnienie informacji dotyczących działań naprawczych podejmowanych w celu przyspieszenia dochodzeń.

PRIORYTETY POLITYKI DOCHODZENIOWEJ NA 2017 R.

Art. 17 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013:

W kontekście rocznego planu zarządzania dyrektor generalny określa każdego roku priorytety polityki dochodzeniowej Urzędu oraz przekazuje je Komitetowi Nadzoru przed ich publikacją.

Art. 5 ust. 1: W decyzji dyrektora generalnego OLAF o wszczęciu lub niewszczęciu dochodzenia uwzględniane są priorytety polityki dochodzeniowej i roczny plan zarządzania.

34. Komitet Nadzoru otrzymał projekt priorytetów polityki dochodzeniowej OLAF na 2017 r. w dniu 22 grudnia 2016 r. Do Komitetu zwrócono się o przekazanie uwag do dnia 13 stycznia 2017 r. Priorytety polityki dochodzeniowej na 2017 r. nie różnią się istotnie od priorytetów na lata 2014, 2015 i 2016.
35. Komitet oczekuje na przekazanie szczegółowych informacji dotyczących oceny skutków priorytetów polityki dochodzeniowej OLAF w 2016 r.

DZIAŁANIA NASTĘPCZE W ZWIĄZKU Z ZALECENIAMI OLAF

Art. 17 ust. 5 akapit trzeci rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013:

Dyrektor generalny okresowo informuje Komitet Nadzoru o:

- a) przypadkach niezastosowania się do zaleceń dyrektora generalnego;
- b) przypadkach przekazania informacji organom sądowym państw członkowskich.

36. Po zamknięciu dochodzenia OLAF sprawozdanie końcowe obejmujące ustalone fakty (wraz z elementami dowodów na ich poparcie i pełną listą elementów zarejestrowanych w aktach sprawy) i ewentualne zalecenia wydane przez dyrektora generalnego OLAF należy przesłać właściwym organom państw członkowskich lub instytucji i organów UE odpowiedzialnych za podjęcie działań następczych.
37. Wyróżnia się cztery rodzaje zaleceń wydawanych przez dyrektora generalnego OLAF: zalecenia administracyjne (zabezpieczenie umów, umów o udzielenie dotacji, przepisów prawnych i praktyk administracyjnych przed oszustwami), finansowe (odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych), sądowe (postępowanie karne prowadzone przez organy krajowe) i dyscyplinarne (postępowanie dyscyplinarne prowadzone przez instytucje, agencje i organy UE).
38. Na podstawie art. 17 ust. 5 dyrektor generalny okresowo informuje Komitet Nadzoru o przypadkach niezastosowania się do jego zaleceń.
39. W maju i czerwcu 2016 r. dyrektor generalny OLAF przesłał Komitetowi Nadzoru aktualizację⁽¹¹⁾. Zawarto w niej podsumowanie odpowiedzi otrzymanych od odpowiednich organów do dnia 29 lutego 2016 r. w odniesieniu do zaleceń wydanych przez OLAF od dnia 1 października 2013 r., do których się nie zastosowano.

Zalecenia dyscyplinarne

40. OLAF zgłasza⁽¹²⁾, że od dnia 1 stycznia 2013 r. wydał 55 zaleceń dyscyplinarnych (24 zalecenia w 2013 r., 15 zaleceń w 2014 r. i 16 zaleceń w 2015 r.).
41. Od dnia 1 października 2013 r. OLAF zgłosił Komitetowi Nadzoru, że organy posiadające uprawnienia dyscyplinarne nie podjęły działań następczych w związku z ośmioma skierowanymi do nich zaleceniami dyscyplinarnymi. Komitet nie otrzymał w sprawozdaniu żadnych dalszych informacji szczegółowych, zatem poniższe uwagi opierają się na podsumowaniu przekazanym przez dyrektora generalnego OLAF.

⁽¹¹⁾ Ares(2016)2867755 z dnia 20 czerwca 2016 r. i Ares(2016)2336179 z dnia 19 maja 2016 r.

⁽¹²⁾ Sprawozdanie operacyjne OLAF za 2015 r., zob. rys. 12 „wydane zalecenia” na s. 20 i rys. 24 „działania podjęte przez organy powołujące w związku z zaleceniami dyscyplinarnymi OLAF wydanymi od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.” na s. 30.

42. W dwóch przypadkach zainteresowane organy uznały, że fakty nie zostały wystarczająco ustalone w toku przeprowadzonych dochodzeń. W jednym przypadku organy uznały, że ustalone przez OLAF fakty nie są wystarczająco poważne, by wszcząć procedury dyscyplinarne. W dwóch przypadkach dokonano ponownej oceny faktów ustalonych przez OLAF i organy podjęły decyzję o niewszczytaniu postępowania dyscyplinarnego. Jeden z organów stwierdził, że charakter ustalonych faktów wykluczał odpowiedzialność dyscyplinarną.
43. Komitet Nadzoru rozpoczął analizę działań następczych podjętych w związku z zaleceniami dyscyplinarnymi. W okresie sprawozdawczym sprawozdawca odpowiedzialny za analizę zaleceń finansowych, administracyjnych i dyscyplinarnych OLAF przeprowadził prace badawcze, aby określić zakres możliwej opinii lub możliwego sprawozdania. Wstępnej analizy zaleceń dokonano w oparciu o przekazaną przez OLAF próbę. Wspomnianą analizę uzupełniono o dwustronne kontakty z Komitetem Dyscypliny Wewnętrznej Komisji oraz uruchomienie kwestionariusza skierowanego do zainteresowanych stron OLAF. Kilka agencji regulacyjnych oraz instytucji i organów UE udzieliło odpowiedzi, dostarczając bardzo cennych informacji. Sekretarz Generalny⁽¹³⁾ Komisji Europejskiej odmówił jednak udzielenia odpowiedzi na kwestionariusz Komitetu Nadzoru i ujawnienia jakichkolwiek informacji, dwukrotnie zwracając się do Komitetu o wykonywanie jego zadań wyłącznie w oparciu o informacje przekazywane przez dyrektora generalnego OLAF.
44. W rezultacie Komitet Nadzoru nie dysponował wystarczającymi informacjami jakościowymi, aby zweryfikować użyteczność zaleceń dyscyplinarnych OLAF. Ponadto Komitet nie posiadał wystarczających informacji ilościowych, aby ocenić odsetek rekomendacji, w związku z którymi podjęto działania następcze, w porównaniu do całkowitej liczby wydanych zaleceń dyscyplinarnych, zważywszy, że dostępne informacje nie odnoszą się do tego samego okresu.

Zalecenia sądowe

45. Komitet Nadzoru podjął dalsze prace w zakresie działań następczych podejmowanych w związku z zaleceniami sądowymi i monitorowaniem tego obszaru przez OLAF. W tym celu przeprowadzono szereg spotkań roboczych, a OLAF przekazał dokumentację dotyczącą środków podjętych w celu zarówno udoskonalenia monitorowania, jak i podniesienia jakości zaleceń sądowych.
46. W 2012 r. OLAF ustanowił system gromadzenia danych od państw członkowskich oraz wytyczne dotyczące monitorowania, umożliwiając śledzenie decyzji o oddaleniu lub wszczęciu postępowania podejmowanych przez krajowe organy sądowe w następstwie przekazania im zaleceń OLAF. Komitet pragnie wyrazić uznanie wobec znacznego wysiłku, jaki OLAF podjął w celu zebrania tych informacji.
47. OLAF zgłasza⁽¹⁴⁾, że od dnia 1 stycznia 2013 r. wydał 284 zalecenia, które przekazano organom sądowym (85 zaleceń w 2013 r., 101 zaleceń w 2014 r. i 98 zaleceń w 2015 r.).
48. Zgodnie z przekazanymi przez dyrektora generalnego OLAF informacjami w okresie od października 2013 r. do lutego 2016 r. nie wdrożono 18 przekazanych krajowym organom sądowym zaleceń⁽¹⁵⁾.
49. Podano następujące przyczyny braku wdrożenia zaleceń otrzymanych przez organy sądowe:
- a) 13 zaleceń nie można było uwzględnić lub wdrożyć ze względu na brak dowodów lub, w jednym przypadku, niewystarczające dowody;
 - b) 3 zaleceń nie można było uwzględnić lub wdrożyć ze względu na ich przedawnienie;
 - c) 2 zaleceń nie można było uwzględnić lub wdrożyć, ponieważ domniemane fakty nie dotyczyły przestępstwa.

⁽¹³⁾ Zob. podpisane przez Sekretarza Generalnego Komisji Europejskiej noty Ares(2016)2996187 z dnia 28 czerwca 2016 r. i Ares(2016)6032504 z dnia 20 października 2016 r.

⁽¹⁴⁾ Sprawozdanie operacyjne OLAF za 2015 r., zob. rys. 12 „wydane zalecenia” na s. 20 i rys. 24 „działania podjęte przez organy powołujące w związku z zaleceniami dyscyplinarnymi OLAF wydanymi od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.” na s. 30.

⁽¹⁵⁾ W przekazanych sprawozdaniach uwzględniono 14 przypadków nieskutecznych zaleceń sądowych, z czego w 9 przypadkach przyczyną były niewystarczające dowody.

50. Komitet Nadzoru zauważa jednak, że OLAF zgłasza, iż w przypadku 168 z 317 przesłanych organom sądowym od 2008 r. zaleceń informacje odrzucono lub nie podjęto w związku z nimi żadnych działań.
51. Komitet Nadzoru nie może wyciągnąć żadnych wniosków bez danych odpowiadających okresom sprawozdawczym określonym przez OLAF.
52. Komitet Nadzoru nie dysponował wystarczającą ilością istotnych informacji, aby dokonać przeglądu odsetka rekomendacji, w związku z którymi podjęto działania następcze, w stosunku do całkowitej liczby wydanych zaleceń sądowych, które pomogłyby w ocenie skuteczności dochodzeń OLAF. Komitet musiałby otrzymać co najmniej:
- a) sprawozdanie końcowe ze sprawy przekazane krajowemu organowi sądowemu;
 - b) odpowiedź przekazaną OLAF przez krajowy organ sądowy.
53. W związku z powyższym Komitet Nadzoru uważa, że informacje przekazane przez OLAF nie są wystarczające, by wypełnić ustanowione w art. 17 ust. 5 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013 obowiązki dyrektora generalnego OLAF.
54. Analiza uzasadnienia decyzji o oddaleniu podjętych przez państwa członkowskie⁽¹⁶⁾ i przekazanych OLAF wskazuje na dwa główne powody oddalenia:
- a) brak dowodów lub niewystarczające dowody – 50 % przypadków oddalenia;
 - b) brak znamion przestępstwa – 33 % przypadków oddalenia.
55. OLAF wyraził zaniepokojenie wywołane zaobserwowaną „tendencją wśród niektórych krajowych prokuratorów do nieprzypisywania tego samego poziomu pilności sprawom mającym wpływ na interesy danego państwa, interesy UE lub interesy krajowe”⁽¹⁷⁾. OLAF przeprowadził analizę, która wykazała, że państwa członkowskie nie uznają bezpośrednio dowodów zgromadzonych w ramach jego dochodzeń administracyjnych, zwłaszcza gdy prowadzi on lub ponownie wszczyna dochodzenia o wymiarze transnarodowym na wielką skalę.
56. Komitetu nie poinformowano na koniec bieżącego okresu sprawozdawczego o przeprowadzonej przez OLAF analizie mającej na celu poparcie jego ustaleń oraz, w szczególności, o zakresie jego działań prowadzonych w tej kwestii w grupach roboczych wspólnie z państwami członkowskimi. Komitet zauważa, że zmiana rozporządzenia z 2013 r. wzmocniła i doprecyzowała uprawnienia dochodzeniowe OLAF w zakresie gromadzenia dowodów rzeczowych.
57. W następstwie spotkań roboczych i merytorycznych dyskusji z OLAF Komitet określił szereg kwestii wymagających pogłębionej analizy:
- rozszerzenie zakresu wiedzy eksperckiej OLAF pod względem praw procesowych w poszczególnych państwach członkowskich⁽¹⁸⁾,
 - zwiększenie wsparcia udzielanego państwom członkowskim przez OLAF po przekazaniu jego dochodzeń,
 - wcześniejsze nawiązywanie i zacieśnienie współpracy OLAF z organami ścigania państw członkowskich, na przykład poprzez wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze,
 - przegląd stosowania przez OLAF przepisów dotyczących zezwalania na przekazanie organom sądowym informacji w przypadkach, w których gromadzenie dowodów wymaga szybkiego skorzystania z uprawnień władzy sądowniczej.

⁽¹⁶⁾ Tej szczegółowej analizie dokonano w latach 2012 i 2013.

⁽¹⁷⁾ Sprawozdanie roczne za 2015 r.

⁽¹⁸⁾ W rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013 wyraźnie podkreślono jak ważne jest, by OLAF posiadał kompletną wiedzę w zakresie prawa krajowego państw członkowskich, którym przekazuje swoje sprawozdania z dochodzeń. Art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013: „Przy przygotowaniu tych raportów i zaleceń uwzględnia się prawo krajowe zainteresowanego państwa członkowskiego”.

58. W odpowiedzi na wniosek Komitetu Nadzoru o przekazanie informacji dotyczących działań następczych podejmowanych w związku z zaleceniami sądowymi OLAF dyrektor generalny OLAF stwierdził, że „ustanowił grupę roboczą, która ma się zająć tym wnioskiem, i oczekuje, że ustalenia będą dostępne w maju [2016 r.]. Personel OLAF będzie również musiał skontaktować się z sekretariatem Komitetu Nadzoru w celu uzyskania wyjaśnień w związku z niektórymi z tych wniosków”⁽¹⁹⁾. Do końca bieżącego okresu sprawozdawczego Komitet Nadzoru nie otrzymał wyników prac wykonanych przez OLAF.

Zalecenia finansowe

59. OLAF zgłasza⁽²⁰⁾, że od dnia 1 stycznia 2013 r. wydał 706 zaleceń finansowych (233 zalecenia w 2013 r, 253 zalecenia w 2014 r. i 220 zaleceń w 2015 r.).

60. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez dyrektora generalnego w maju i czerwcu 2016 r. właściwe organy odpowiadające za zarządzanie funduszami UE nie wdrożyły pięciu zaleceń finansowych wydanych między październikiem 2013 r. a lutym 2016 r. Nie zaobserwowano żadnej wyraźnej prawidłowości wyjaśniającej, dlaczego nie podjęto działań następczych w związku z tymi zaleceniami. Przyczyny były różne – od niewystarczającej podstawy, przez brak tytułu prawnego do odzyskania środków, po brak dowodów na nieprawidłowości lub brak ich wpływu na fundusze UE.

61. Ważnym wskaźnikiem w przypadku zaleceń finansowych jest wysokość kwoty, którą udało się faktycznie odzyskać w odniesieniu do kwoty zaleconej do odzyskania. Przed 2012 r. odzyskane kwoty były przez OLAF przypisywane do konkretnego roku, w którym wydano zalecenie, co umożliwiło zastosowanie stopy odzysku jako wskaźnika skuteczności działania. Po 2012 r. obliczanie stopy odzysku nie było już możliwe. Byłaby ona szczególnie przydatna w przypadkach, w których szacunki właściwych organów dotyczące kwoty do odzyskania różnią się od szacunków OLAF. W następstwie dyskusji z Komitetem OLAF zobowiązał się do przeprowadzenia oceny wewnętrznej aby poprawić proces formułowania projektów zaleceń finansowych. W rezultacie dyrektor generalny OLAF wydał dnia 7 października 2016 r. „Instrukcje dotyczące przygotowywania zaleceń finansowych i powiązanych sekcji sprawozdania końcowego OLAF”.

62. Komitet Nadzoru odnotowuje również, iż OLAF przeprowadza ocenę wewnętrzną procedury monitorowania finansowego oraz że w ocenie tej uwzględnia się alternatywne podejścia do pomiaru skuteczności zaleceń finansowych Urzędu. Dyrektor generalny OLAF ma zasadniczo zamiar zwracać się do adresatów jego zaleceń finansowych o przekazywanie informacji o kwotach przyjętych do odzyskania.

Zalecenia administracyjne

63. OLAF zgłasza⁽²¹⁾, że od dnia 1 stycznia 2013 r. wydał 69 zaleceń administracyjnych (11 w 2013 r., 28 w 2014 r. i 30 w 2015 r.).

64. Dyrektor generalny OLAF nie zgłosił jednak żadnych wydanych zaleceń administracyjnych, w związku z którymi adresaci nie podjęli żadnych działań następczych, ponieważ nie ma takiego wymogu. Komitet Nadzoru uważa jednak, że informacje te byłyby przydatne.

WSTĘPNY PROJEKT BUDŻETU NA ROK 2017

Art. 6 ust. 2 decyzji Komisji 1999/352/WE z dnia 28 kwietnia 1999 r. ustanawiającej Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych, zmienionej decyzją 2013/478/UE z dnia 27 września 2013 r.:

2. Po konsultacji z Komitetem Nadzorczym dyrektor generalny przekazuje dyrektorowi generalnemu ds. budżetu wstępny projekt budżetu, który ma zostać włączony do załącznika dotyczącego Urzędu w sekcji ogólnego budżetu Unii Europejskiej dotyczącej Komisji.

Art. 15 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013:

Komitet Nadzoru przekazuje dyrektorowi generalnemu opinie, w tym również, w stosownych przypadkach, zalecenia dotyczące między innymi zasobów niezbędnych do wykonywania przez Urząd zadań dochodzeniowych, [...].

⁽¹⁹⁾ Ares(2016)980350 z dnia 25 lutego 2016 r.

⁽²⁰⁾ Sprawozdanie operacyjne OLAF za 2015 r., zob. rys. 12 „wydane zalecenia” na s. 20 i rys. 24 „działania podjęte przez organy powołujące w związku z zaleceniami dyscyplinarnymi OLAF wydanymi od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.” na s. 30.

⁽²¹⁾ Sprawozdanie operacyjne OLAF za 2015 r., zob. rys. 12 „wydane zalecenia” na s. 20.

65. Komitet Nadzoru poparł wstępny projekt budżetu OLAF na rok 2017, pod warunkiem że OLAF weźmie w pełni pod uwagę jego zalecenia i uwagi dotyczące budżetu Urzędu na 2018 r., których przegląd znajdzie się w opinii rocznej Komitetu.
66. Zdaniem Komitetu zasoby OLAF powinny być ukierunkowane na jego główną działalność, tj. prowadzenie dochodzeń w sprawie nielegalnych działań, poważnych nieprawidłowości, nadużyć finansowych, uchybienia obowiązkowi służbowym oraz innych elementów szkodzących interesom UE. Na podstawie uwag OLAF Komitet zgadza się jednak, że aby zachować niezależność OLAF, należy utrzymać w jego ramach pewne ograniczone i uzasadnione zasoby pomocnicze.
67. Jeśli chodzi o personel dochodzeniowy, Komitet uznaje wyjaśnienia przekazane odnośnie do 171 członków personelu pracujących w dziale dochodzeń – „Poza personelem, którego opis stanowiska pracy to »pracownik dochodzeniowy«, w liczbie tej uwzględniono również inne kategorie personelu dochodzeniowego, takie jak »osoba rozpatrująca sprawy i dokonująca ich wyboru« czy »analityk danych wywiadowczych«. Kierownicy sektorów i zastępcy kierowników działów dochodzeniowych również wchodzi w skład personelu dochodzeniowego, mimo odmiennych tytułów służbowych”.
68. Wewnętrzni specjaliści ds. prawnych przyczyniają się do wzmocnienia zdolności OLAF w zakresie poprawnego stosowania prawa krajowego i rozwijania ogólnounijnych zdolności w walce z nadużyciami finansowymi. OLAF powinien zatem w dalszym ciągu rekrutować personel unijny o poświadczonych kwalifikacjach prawniczych w odpowiednim języku. Komitet uważa, że braku wewnętrznych krajowych specjalistów ds. prawnych nie można uzupełnić poprzez wewnętrzne szkolenie osób niebędących prawnikami lub ograniczoną dokumentację pomocniczą, taką jak „miniprofile krajów” dostępne w intranecie OLAF i oceniane przez Komitet. W związku z powyższym Komitet z zadowoleniem przyjmuje stale odbywające się procedury naboru personelu ukierunkowane na pracowników o wspomnianych kompetencjach.

SPRAWOZDANIE ROCZNE Z DZIAŁALNOŚCI OLAF ZA 2015 R.

Art. 15 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013:

Komitet Nadzoru regularnie monitoruje wykonywanie przez Urząd jego zadań dochodzeniowych w celu wzmocnienia niezależności Urzędu we właściwym wykonywaniu kompetencji powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia.

69. Komitet Nadzoru odnotowuje, iż OLAF poprawił sposób prezentacji sprawozdania OLAF i sprawozdania rocznego z działalności pod względem czytelności, klarowności przekazywanych informacji oraz wykresów i danych liczbowych, w przypadku których uwzględniono zalecenia Komitetu Nadzoru. Komitet z zadowoleniem przyjmuje zwłaszcza wskazanie w sprawozdaniu OLAF za 2015 r. „średniego czasu trwania wyłącznie zamkniętych dochodzeń”, potwierdzające podejście przyjęte w sprawozdaniu OLAF za 2014 r.
70. Komitet określił sposoby poprawy sprawozdawczości w zakresie czasu trwania dochodzeń. Brak danych dotyczących przeglądu i kontroli czasu trwania dochodzeń stanowi powód do obaw. Komitet byłby również wdzięczny za przekazanie racjonalnego uzasadnienia zastosowania 20- miesięcznego okresu odniesienia.
71. Sprawozdawczość OLAF w zakresie skarg związanych z ochroną praw podstawowych nie jest wyczerpująca. OLAF zgłasza Komitetowi jedynie skargi złożone zgodnie z procedurą opublikowaną na stronie internetowej. Komitet ustalił istnienie innych skarg, które mogą być powiązane z ochroną praw podstawowych i gwarancjami proceduralnymi. Komitet uważa, że ważne jest, aby sprawozdawczość w zakresie skarg była kompleksowa, biorąc pod uwagę jego rolę w tej dziedzinie.
72. Sprawozdawczość dyrektora generalnego OLAF w zakresie wdrożenia zaleceń Komitetu Nadzoru nie pokrywa się z oceną Komitetu. Komitet jest zaniepokojony brakiem wystarczających informacji przekazywanych w tym zakresie przez dyrektora generalnego OLAF.

DZIAŁANIA NASTĘPCZE PODJĘTE PRZEZ OLAF W ZWIĄZKU Z ZALECENIAMI KOMITETU NADZORU

Art. 15 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013:

Komitet Nadzoru przekazuje dyrektorowi generalnemu opinie, w tym również, w stosownych przypadkach, zalecenia dotyczące między innymi zasobów niezbędnych do wykonywania przez Urząd zadań dochodzeniowych, priorytetów Urzędu odnoszących się do dochodzeń oraz czasu trwania dochodzeń. Opinie te mogą być wydawane z jego własnej inicjatywy lub na wniosek dyrektora generalnego lub instytucji, organu, urzędu lub agencji, nie ingerując jednak w przebieg dochodzeń będących w toku.

73. W okresie objętym tym sprawozdaniem Komitet Nadzoru monitorował postępy dokonane przez OLAF w związku z 26 zaleceniami Komitetu. Załącznik zawiera szczegółowe informacje i aktualizację dotyczącą statusu każdego z tych zaleceń.
74. Komitet Nadzoru przyznaje „wysoki priorytet” zaleceniom związanym z prawami podstawowymi obywateli UE, obowiązkami regulacyjnymi OLAF i zabezpieczeniami niezależności OLAF.
75. Dyrektor generalny OLAF zatwierdził listę zaleceń, w związku z którymi należy podjąć działania następcze, i nie wyraził formalnego sprzeciwu wobec żadnego z 26 wydanych zaleceń. Dokonał on jednak samodzielnej oceny tylko w przypadku 15 z nich⁽²²⁾. Na podstawie dostępnych informacji Komitet Nadzoru ocenił poziom wdrożenia zaleceń następująco: 3 wdrożone, 1 częściowo wdrożone, 11 niewdrożonych, 7 o nieznanym statusie⁽²³⁾, 4 nieaktualne.
76. Jeżeli chodzi o przeszłe opinie, Komitet Nadzoru będzie wymagał od dyrektora generalnego OLAF złożenia formalnego zobowiązania do podjęcia działań w odpowiedzi na zalecenia. Komitet nie podejmie działań następczych w związku z żadnymi zaleceniami, w odniesieniu do których nie zostanie podjęte takie zobowiązanie, ze względu na fakt, że takie zalecenie nie zostało zatwierdzone.
77. Sprawozdawczość dyrektora generalnego OLAF nie odzwierciedla obecnego stanu realizacji zaleceń Komitetu Nadzoru. Komitet jest zaniepokojony brakiem wdrożenia pięciu z jego zaleceń o „wysokim priorytecie” oraz nieprzekazywaniem wystarczających informacji przez dyrektora generalnego OLAF.

ZARZĄDZANIE PRZEZ KOMITET NADZORU**Spotkania z instytucjami, organami i innymi agencjami UE**

78. Komitet Nadzoru aktywnie uczestniczył w wymianie poglądów z instytucjami, jak przewidziano w art. 16 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013, i regularnie zwoływał posiedzenia z wiceprzewodniczącym Komisji odpowiedzialnym za OLAF, z Parlamentem Europejskim (Komisją Kontroli Budżetowej) i z Grupą ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych Rady oraz udzielał im specjalistycznego wsparcia.
79. Komitet Nadzoru w dalszym ciągu współpracuje z innymi zainteresowanymi stronami, takimi jak Europejski Trybunał Obrachunkowy, Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich i Europejska Agencja Praw Podstawowych.

Metody pracy i przejrzystość

80. W 2016 r. Komitet Nadzoru zorganizował 11 posiedzeń plenarnych. Przewodniczący, sprawozdawcy i pracownicy sekretariatu Komitetu spotykali się też regularnie, aby pracować nad określonymi kwestiami. W odniesieniu do każdej istotnej kwestii będącej przedmiotem badania Komitet wyznaczał sprawozdawcę. Sprawozdawcy współpracowali z sekretariatem przy przygotowaniu projektów sprawozdań, opinii lub dokumentów na potrzeby omówienia ich na posiedzeniach plenarnych. Spotkali się oni również z zarządem i personelem OLAF w ramach przygotowywania opinii i sprawozdań Komitetu.

⁽²²⁾ Nota ARES(2016)222388 z dnia 15 stycznia 2016 r., w której dyrektor generalny OLAF stwierdził, że „OLAF uznaje 11 spośród 15 zaleceń za wdrożone oraz jedno za niemające zastosowania. Wdrażanie trzech zaleceń, które są związane z dyskusją na temat ustaleń roboczych pomiędzy OLAF a Komitetem Nadzoru, jest w toku”.

⁽²³⁾ Dyrektor generalny OLAF nie przekazał Komitetowi żadnych informacji dotyczących 11 spośród 26 zaleceń wydanych w opinii nr 2/2015 dotyczącej kontroli zgodności z prawem i przeglądu w OLAF i w opinii nr 3/2015 dotyczącej projektu priorytetów polityki dochodzeniowej na 2016 r.

81. Przed sfinalizowaniem opinii Komitet Nadzoru zawsze szczegółowo omawiał je z OLAF. W 2016 r. Komitet skonsultował się z OLAF i opracował procedurę przyjmowania opinii i sprawozdań. Aby zapewnić jak największą przejrzystość swoich prac, Komitet podjął decyzję o publikowaniu dokumentów interesu publicznego nieopatrzonych klauzulą poufności na swojej stronie internetowej (<http://europa.eu/supervisory-committee-olaf/>).

Zmiana rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013 dotycząca sekretariatu Komitetu Nadzoru

82. W skład sekretariatu Komitetu Nadzoru wchodzi prawnicy i asystenci, którzy zapewniają codzienne monitorowanie działań dochodzeniowych OLAF i wspierają członków Komitetu w wykonaniu ich zadań. Sekretariat odbiera przeznaczone dla Komitetu informacje i dokonuje ich wstępnego przeglądu. Sekretariat odpowiada także za sporządzanie opinii prawnych dla członków Komitetu. W 2016 r. sekretariat obejmował łącznie osiem stanowisk.

83. Sekretariat Komitetu Nadzoru odgrywa kluczową rolę, wspierając Komitet w wykonywaniu jego zadań w zakresie monitorowania w sposób lojalny i wydajny. W okresie sprawozdawczym personel sekretariatu podlegał jednak administracyjnie dyrektorowi generalnemu OLAF (zwłaszcza pod względem szkoleń, oceny, rozwoju kariery i awansów).

84. W następstwie zmiany rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013⁽²⁴⁾ od dnia 1 stycznia 2017 r. sekretariat Komitetu podlega bezpośrednio Komisji, zachowując niezależność od OLAF i ściśle współpracując z Komitetem.

Kwestie budżetowe

85. W 2016 r. wynoszący 200 000 EUR budżet Komitetu przeniesiono z OLAF do Komisji Europejskiej, aby zapewnić niezależność Komitetu od OLAF.

86. Na wniosek Komitetu Nadzoru Służba Audytu Wewnętrznego Komisji sporządziła sprawozdanie dotyczące zarządzania, planowania, monitorowania i wdrażania linii budżetowej Komitetu Nadzoru OLAF. Komitet Nadzoru przyjmuje z zadowoleniem sprawozdanie z audytu i uważa je za cenne narzędzie służące lepszemu i bardziej zgodnemu z praktykami służb Komisji zarządzaniu budżetem. Wiele spośród wydanych przez Służbę Audytu Wewnętrznego zaleceń już wdrożono i włączono w codzienne zarządzanie budżetem Komitetu Nadzoru.

RAMY LEGISLACYJNE

Ocena rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013

Art. 19 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013:

Do dnia 2 października 2017 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z oceny stosowania niniejszego rozporządzenia. **Sprawozdaniu towarzyszy opinia Komitetu Nadzoru** i określa się w nim, czy istnieje potrzeba zmiany niniejszego rozporządzenia.

87. W planie działania Komisji Europejskiej dotyczącym oceny rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013⁽²⁵⁾ określono zasadnicze kwestie w zakresie skuteczności, wydajności, znaczenia i spójności, którymi należy się zająć. Aspekty oceny dotyczące zarządzania będą obejmowały zadania Komitetu Nadzoru związane z monitorowaniem. Ocena obejmie okres od dnia 1 października 2013 r., kiedy to rozporządzenie (UE, Euratom) nr 883/2013 weszło w życie.

88. Komitet Nadzoru rozpoczął własny proces oceny stosowania rozporządzenia. Ocena ta będzie oparta na wynikach dokonanej przez Komitet analizy, monitorowania i działań następczych podjętych w związku z dochodzeniami OLAF.

89. Podczas okresu sprawozdawczego z niektórymi z członków Komitetu skontaktowali się konsultanci Komisji, aby przeprowadzić z nimi indywidualne rozmowy na potrzeby oceny rozporządzenia. Członkowie ci zgodzili się na udział dopiero po wygaśnięciu ich mandatu w Komitecie, aby uniknąć jakiegokolwiek sytuacji potencjalnego konfliktu ról.

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2016/2030 z dnia 26 października 2016 r. zmieniające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 883/2013 w odniesieniu do sekretariatu Komitetu Nadzoru Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF). Rozporządzenie to ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2017 r.

⁽²⁵⁾ Zob. http://ec.europa.eu/smart-regulation/roadmaps/docs/2017_olaf_001_evaluation_of_regulation_883_2013_en.pdf

Wniosek w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej

90. Przyjęcie rozporządzenia w sprawie Prokuratury Europejskiej uwzględniono w programie prac Komisji Europejskiej na 2017 r. jako priorytet dla współprawodawców.
 91. Ustanowienie Prokuratury Europejskiej wpłynie prawdopodobnie na pracę i zasoby OLAF oraz, w związku z tym, na rolę Komitetu Nadzoru w zakresie monitorowania. Może to wymagać dalszych zmian rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013. Od rozpoczęcia tego projektu Komitet regularnie monitorował rozwój sytuacji w tym zakresie i będzie kontynuował te działania.
-

ZAŁĄCZNIK

DZIAŁANIA NASTĘPCZE PODJĘTE PRZEZ OLAF W ZWIĄZKU Z ZALECENIAMI KOMITETU NADZORU

PRIORYTET	ZALECENIA KOMITETU NADZORU	SAMOOCENA OLAF	OCENA KOŃCOWA KOMITETU NADZORU
	<p><u>Opinia nr 3/2014 w sprawie wstępnego projektu budżetu OLAF na 2015 r.:</u></p> <p>(I) OLAF powinien przedstawić bardziej szczegółowe informacje na temat przydziału zasobów dla obszarów priorytetowych.</p>	Wdrożono	NIE WDROŻONO
	<p>(II) OLAF powinien kontynuować prace nad stworzeniem wzorowej strategii w zakresie zasobów ludzkich oraz regularnie informować Komitet Nadzoru o postępach.</p>	Wdrożono	WDROŻONO
	<p>(III) Dyrektor generalny OLAF powinien delegować, w miarę możliwości, uprawnienia urzędników powołujących i urzędnika zatwierdzającego w odniesieniu do personelu i budżetu sekretariatu Komitetu Nadzoru kierownikowi sekretariatu.</p>	Wdrożono	NIEAKTUALNE
	<p>(IV) Zmiany dotyczące personelu i budżetu sekretariatu Komitetu Nadzoru powinny podlegać zatwierdzeniu przez Komitet Nadzoru.</p>	Wdrożono	NIEAKTUALNE
	<p>(V) Zgodnie z art. 7 ust. 2 decyzji Komisji z dnia 28 kwietnia 1999 r. OLAF przekaze niniejszą opinię władzy budżetowej.</p>	Nie dotyczy	NIE WDROŻONO

PRIORYTET	ZALECENIA KOMITETU NADZORU	SAMOOCENA OLAF	OCENA KOŃCOWA KOMITETU NADZORU
WYSOKI	<p><u>Opinia nr 4/2014 w sprawie kontroli czasu trwania dochodzeń prowadzonych przez OLAF:</u></p> <p>OLAF powinien poprawić jakość informacji przekazywanych Komitetowi Nadzoru do celów monitorowania czasu trwania dochodzeń, aby umożliwić Komitetowi Nadzoru skuteczne i wydajne wykonywanie jego zadań w zakresie monitorowania oraz aby tym samym wypełnić swój obowiązek przedstawiania sprawozdań instytucjom UE. OLAF powinien również zoptymalizować wykorzystanie narzędzi, które ustanowił w celu zarządzania czasem trwania dochodzeń. OLAF powinien przy tym:</p> <p>1) Wzbogacić treść rocznych sprawozdań o powtarzające się informacje faktyczne dotyczące spraw, aby umożliwić Komitetowi Nadzoru zrozumienie kontekstu dochodzeń i dokonywanych postępów.</p> <p>Komitet Nadzoru sugeruje, by w celu wdrożenia tego zalecenia sprawozdania zawierały takie informacje jak podstawa prawna wszczęcia dochodzeń, krótki opis dochodzenia (zarzut, kategoria źródła informacji, rodzaj nadużycia finansowego lub nieprawidłowości, obszar, którego dotyczy dochodzenie, instytucja, organ, urząd bądź agencja UE lub państwo członkowskie, których dotyczy dochodzenie, przepisy, które miały zostać naruszone, oraz, w miarę możliwości, ocenę skutków finansowych), główne działania, które zostały lub zostaną podjęte w ramach dochodzenia, oraz ich chronologia, kwestie związane z przedawnieniem.</p>	W trakcie	NIE WDROŻONO
	<p>2) Lepiej uzasadnić informacje faktyczne dotyczące przyczyn prowadzenia dochodzeń przez okres ponad 12 miesięcy.</p> <p>Komitet Nadzoru sugeruje, by w celu wdrożenia tego zalecenia OLAF uwzględnił w rocznych sprawozdaniach kategorie i podkategorie niewyczerpujących, uprzednio określonych przyczyn, ze względu na które dochodzeń nie zakończono w ciągu 12 miesięcy, uzupełniając je o informacje dotyczące konkretnych spraw. OLAF mógłby również opracować wytyczne i szkolenia dla osób prowadzących dochodzenia.</p>	W trakcie	CZĘŚCIOWO WDROŻONO
	<p>3) Lepiej uzasadnić informacje dotyczące działań naprawczych podejmowanych w celu przyspieszenia dochodzeń.</p>	W trakcie	NIE WDROŻONO
	<p>4) Dokładniej rozważyć podjęcie działań naprawczych służących przyspieszeniu dochodzeń trwających ponad 12 miesięcy oraz, w szczególności, opracować narzędzia umożliwiające monitorowanie przyznawania zasobów dochodzeniowych w oparciu o szacowany nakład pracy.</p>	Wdrożono	BRAK INFORMACJI
WYSOKI	<p>5) Dokonać przeglądu procesu weryfikacji ciągłości dochodzeń prowadzonych przez Dział Selekcji i Kontroli Dochodzeń oraz udoskonalić ten proces.</p>	Wdrożono	BRAK INFORMACJI

PRIORYTET	ZALECENIA KOMITETU NADZORU	SAMOOCENA OLAF	OCENA KOŃCOWA KOMITETU NADZORU
	<p><u>Opinia nr 5/2014 w sprawie sprawozdawczości zewnętrznej OLAF w zakresie czasu trwania dochodzeń:</u></p> <p>1) Do celów większej przejrzystości i porównywalności informacji zawartych w statystykach dotyczących średniego czasu trwania dochodzeń OLAF powinien zgłaszać średni czas trwania dochodzeń zamkniętych w okresie sprawozdawczym.</p>	Wdrożono	WDROŻONO
	<p>2) W sprawozdawczości OLAF należy podkreślać, dla większej przejrzystości, wszelkie jednorazowe operacje administracyjne mające wpływ na obliczanie średniego czasu trwania dochodzeń.</p>	Wdrożono	NIE WDROŻONO
WYSOKI	<p>3) W świetle praw podstawowych i zasad dobrej administracji OLAF powinien, w swoim sprawozdaniu rocznym, zgłaszać w sposób bardziej przejrzysty czas trwania najdłużej trwających dochodzeń.</p>	Wdrożono	NIE WDROŻONO
	<p><u>Opinia nr 1/2015 w sprawie wstępnego projektu budżetu OLAF na 2016 r.:</u></p> <p>(I) Dyrektor generalny OLAF w dalszym ciągu deleguje, w miarę możliwości, uprawnienia urzędnika powołującego i urzędnika zatwierdzającego w odniesieniu do personelu i budżetu sekretariatu Komitetu Nadzoru kierownikowi sekretariatu.</p>	Wdrożono	NIEAKTUALNE
	<p>(II) Zmiany dotyczące personelu i budżetu sekretariatu Komitetu Nadzoru powinny podlegać zatwierdzeniu przez Komitet Nadzoru.</p>	Wdrożono	NIEAKTUALNE
WYSOKI	<p><u>Opinia nr 2/2015 w zakresie kontroli zgodności z prawem i przeglądu w OLAF:</u></p> <p>(1) Dopilnować, by Dział Selekcji i Kontroli Dochodzeń posiadał dostateczną liczbę pracowników dysponujących prawniczą wiedzą ekspercką w zakresie prawa krajowego wszystkich państw członkowskich.</p>	Brak informacji	BRAK INFORMACJI
	<p>2) Rozważyć zmianę liczby pytań w używanych przez Dział Selekcji i Kontroli Dochodzeń formularzach roboczych, tak by zachęcać do udzielania kompleksowych i uzasadnionych odpowiedzi, włącznie z podawaniem – w miarę konieczności – okoliczności sprawy i argumentów prawnych.</p>	Brak informacji	BRAK INFORMACJI
	<p>3) Odpowiednio rejestrować w aktach spraw sugestie kontrolerów i uwagi prowadzące do wprowadzenia potencjalnych zmian w sprawozdaniach OLAF.</p>	Brak informacji	BRAK INFORMACJI

PRIORYTET	ZALECENIA KOMITETU NADZORU	SAMOOCENA OLAF	OCENA KOŃCOWA KOMITETU NADZORU
	4) Zapewnić systematyczne podejmowanie działań następczych w związku z uwagami kontrolerów i przekazywać im odpowiednie informacje zwrotne dotyczące wdrażania tych uwag.	Brak informacji	BRAK INFORMACJI
WYSOKI	5) Opracować najlepsze praktyki dla kontrolerów, zwłaszcza w zakresie weryfikacji przestrzegania gwarancji proceduralnych i proporcjonalnego czasu trwania dochodzeń: <ul style="list-style-type: none"> — zapewnić, by kontrolerzy systematycznie sprawdzali, czy zachowano zgodność ze stosownymi wymogami i gwarancjami proceduralnymi i wystarczająco uzasadniali swoje opinie, — wziąć pod uwagę konieczność wyznaczania terminów przekazywania opinii przez Dział Selekcji i Kontroli Dochodzeń w oparciu o staranną analizę średniego czasu potrzebnego na opracowanie opinii, — zapewnić istotną weryfikację zgodności i większą spójność opinii wydawanych przez Dział Selekcji i Kontroli Dochodzeń z kontrolowanymi aktami, aby zagwarantować, że Dział Selekcji i Kontroli Dochodzeń wykrywa, w miarę możliwości, wszystkie potencjalne przypadki braku zgodności z wymogami prawnymi, w tym z gwarancjami proceduralnymi, — dokonać analizy dziedzin, które zdaniem Działu Selekcji i Kontroli Dochodzeń wymagają udoskonaleń oraz działań podjętych w oparciu o wyniki kontroli, — w dalszym ciągu rozwijać i utrzymywać konstruktywne relacje między jednostkami dochodzeniowymi a Działem Selekcji i Kontroli Dochodzeń. 	Brak informacji	BRAK INFORMACJI
	6) Komitet Nadzoru wzywa dyrektora generalnego OLAF do rozważenia przyjęcia w odpowiednim terminie planu działań dotyczącego zaleceń, które należy wdrożyć w przyszłości, mając na celu skuteczne wzmocnienie przewidzianego w rozporządzeniu wewnętrznego mechanizmu kontrolnego i doradczego.	Nie przyjęto	NIE WDROŻONO
	<u>Opinia nr 3/2015 w sprawie projektu priorytetów polityki dochodzeniowej OLAF na 2016 r.:</u> (l) OLAF powinien określić priorytety polityki dochodzeniowej na podstawie oceny skutków, oceny realizacji poprzednich priorytetów polityki dochodzeniowej, określenia konkretnych wskaźników skuteczności działania oraz systematycznego powiązania z unijnymi priorytetami w zakresie wydatków i priorytetami polityki UE w zakresie zwalczania przestępstw finansowych.	Brak informacji	NIE WDROŻONO

PRIORYTET	ZALECENIA KOMITETU NADZORU	SAMOOCENA OLAF	OCENA KOŃCOWA KOMITETU NADZORU
	(II) OLAF powinien dokonać przeglądu swoich instrukcji i wytycznych dla urzędników zajmujących się wyborem, aby w pełni odzwierciedlić wagę priorytetów polityki dochodzeniowej w procesie wyboru spraw. Takie zaktualizowane wytyczne należy, przed ich przyjęciem, przedłożyć Komitetowi Nadzoru zgodnie z art. 17 ust. 8 rozporządzenia.	Brak informacji	NIE WDROŻONO
	(III) W celu ustanowienia priorytetów polityki dochodzeniowej na 2017 r. OLAF powinien dokonać pełnej oceny skutków priorytetów polityki dochodzeniowej z poprzednich lat, konsultując się z wszystkimi zainteresowanymi stronami w Komisji, innymi instytucjami, zainteresowanymi organami państw członkowskich oraz zaangażowanymi stronami zewnętrznymi.	Brak informacji	NIE WDROŻONO
	(IV) Przyjmując priorytety polityki dochodzeniowej, OLAF powinien zorganizować konsultacje między służbami zgodnie z procedurami Komisji.	Brak informacji	NIE WDROŻONO
	(V) W świetle uwag otrzymanych od DG TAXUD OLAF powinien doprecyzować priorytety polityki dochodzeniowej na 2016 r., w odniesieniu do nielegalnej produkcji „tytoniu”.	Brak informacji	WDROŻONO